

ikke opfordret til særlig at dvæle læn-
gere ved. Seg har kun ved den stete Fremhævelse af
et enkelt Punkt villet gjøre det yderligere ind-
lysende, hvor overordentlig nødvendigt og vig-
tigt det er, at saadanne Punkter i Statsreg-
nskabet, med Hensyn til hvilke der ikke kan
være Tale om, at en Bevilling er overfærdet
— Bevillingen gif jo i det omtalte Tilfælde
langt, langt udover de anvendte Summer, —
men kun kan være Tale om at skaffe Lys til-
veie, saaledes at Forholdet kommer til at staae
klart, blive fuldstændig og udførlig drøftede og
behandlede, og hvor magtpaaliggende det er,
at man ikke indskrænker Revisionens Hverv
til at undersøge, hvorvidt der er Uoverens-
stemmelse mellem Bevillingerne og Regnskab-
terne, og navnlig hvorvidt der finder Uregel-
mæssigheder og betydelige Uoverensstemmelser
Sted. Det er i høieste Grad nødvendigt, at
en saadan klar Opfattelse af Statsregnskaberne
kommer frem, og dette er — jeg gjentager
det — Hovednyttens ved Statsrevisionen, at
ved dens Berøren af alle Regnskabsposter
fremdrages lidt efter lidt alle saadanne For-
hold for Offentligheden. De Afgjørelser, som
vi i denne Sag træffe, have efter min Over-
beviisning forholdsvis meget ringe Betydning,
det er Noget, som man kan yttre saa afvi-
gende Anskuelser om, som man vil — jeg
kommer dog ikke let til at forandre min An-
skuelse derom. Men hvad jeg lægger Vægt
paa, det er, at Offentligheden kommer til at
gjøre sig gjældende med Hensyn til alle disse
Forhold. Det er derhos en stor Misforstaaelse,
naar man troer, at det skulde være nødven-
digt, at gjøre disse Betænkninger saa interes-
sante som muligt, saa at de kunde læses som
Romanlecture, og saa at Mange vilde føle
sig opfordrede til at læse dem. Nei, man
maa virkelig ikke troe, at der er ret Mange,
som i noget Tilfælde vilde læse disse Betæn-
ninger igjennem fra Ende til anden. Jeg
modtog iqaar en Tassigelse, fordi jeg havde
læst Betænkningen saa godt igjennem, men
denne Tale maa jeg med nogen Rødmen vise
tilbage, thi jeg har, skjøndt jeg troer at være
een af dem, der interessere sig meest for disse
Forhold, dog aldrig læst nogen saadan Be-

tænkning igjennem fra Ende til anden. Der
er mangfoldige Afnit af Betænkningerne, med
Hensyn til hvilke jeg har sagt dem bryder
jeg mig ikke om at see, og saa har jeg ladet
saadanne Punkter ligge. Hovedsagen er den,
at Sagen fremstilles saaledes, at Enhver, En
med Hensyn til eet Punkt og en Anden med
Hensyn til et andet Punkt, der interesserer
ham, med Lethed kan erhverve alle Oplys-
ninger. Det er dette, som bør være til-
stede, og det er det, som vil have en held-
bringende Indflydelse paa vor hele Regnskabs-
væsen.

Finansministeren: Skjøndt jeg ikke
skal negte, at der meget godt kan være Tale
om Bogholdercapriceer, saa troer jeg dog ikke,
at det, der har foranlediget den af den sidste
ærede Taler fremhævede Forandring i Regn-
skabsformen for 1866—67 fra, hvad den
var i det foregaaende Aar, alene skyldes en
saadan Caprice. Det er nemlig ikke ganske
rigtigt, hvad det ærede kongevalgte Medlem
yttrede, at Forholdene dengang i 1866—67
i alt Væsentligt vare de samme. Det ærede
Medlem oplyste tværtimod netop selv, at de
ikke vare de samme, idet han antydede, at
der for 1865—66 paa Indtægtsiden stod
Nul. Der var altsaa slet ikke i det Aar
Spørgsmaal om at udfærdige Obligationer,
og jeg tør antage — jeg skal forresten ikke
kunne paastaae det aldeles bestemt i dette
Dieblit — at det netop er den ved saadanne
Obligationers Udfærdigelse i 1866—67 frem-
komne Balanceren og Forsjællighed i Bereg-
ningerne eller, om det ærede Medlem heller
vil, den derved fremkaldte Fiction, der har
foranlediget, at Regnskabsformen blev foran-
dret for 1866—67 fra, hvad den var i det
foregaaende Aar. Jeg benægter imidlertid al-
deles ikke, at Regnskabet kunde gjøres klarere og ty-
deligere paa det omtalte Punkt, og jeg er endog
saa tilbøielig til at troe, at de Oplysninger, der
ere bleve givne Statsrevisionen, burde have
været givne i selve Statsregnskabet. Dette be-
negter jeg, som sagt, slet ikke, ligesom jeg endnu
skal udtale, at jeg vil være meget glad ved
enhver Anviisning, som det ærede Medlem
maatte ville give mig i Retning af at gjøre